KENNISBIBLIOTHEEK / TIJDSCHRIFTEN

Licht van Sivananda - 1999

De bewaarde nummerpagina’s en bijbehorende artikels van deze jaargang, samen in één pdf.

2 bewaarde onderdelen · Doorlopende leesbundel

Over deze uitgave

Archiefbundel van de beschikbare webteksten. De jaargang is vastgesteld uit de bronvermelding of de genummerde archiefreeks. Geen volledige reproductie van het gedrukte tijdschrift. Gedateerde artikels staan bij hun maand; teksten zonder bekende maand volgen daarna in bronvolgorde.

Samengesteld uit de bewaarde webteksten van Yoga Vedanta Aalst. De oorspronkelijke formuleringen en illustraties zijn behouden. De paginanummers verwijzen naar deze pdf-uitgave.

Bekijk de bronnen en online leesversie

Inhoud

Klik op een hoofdstuk om er meteen naartoe te gaan. De bladwijzers in je pdf-lezer bieden dezelfde navigatie.

Oktober 1999 01 3

Oktober 1999 02 11

ONDERDEEL 01 / 02

Oktober 1999 01

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

De Yoga Retraite komt er weer aan: van 22 tot 24 oktober zijn we voor de zoveelste keer in Drongen. De Voorjaars Yoga Retraite van 1999 zal ik niet gauw vergeten. Vier weken voordien zat ik in een kettingbotsing. Mijn wagen overleefde het niet. Hij was na de klap een stuk kleiner.

Mijn onderrug kreeg een enorme opdoffer. Gelukkig was er niets gebroken. Enkele dagen moest ik plat liggen. Daarna liep ik wat kreupel en deed elke beweging pijn. Tegen de Yoga Retraite was er al heel wat beterschap, maar lang met de benen gekruist zitten, was toch nog niet mogelijk. Het was behelpen met een stoel. Ook van Siva's morgenles kon ik niet alles meedoen, toch bracht ze me in haar geheel heel wat verlichting. Rob Mostert geeft in de Yoga Academie de vakken anatomie en fysiologie. Hij is een ervaren kinesist met een praktijk in Gent en Denderbelle. Hij bood me aan me een massage te geven. Daar reageerde mijn arme rug heel dankbaar op. Swami Sivananda's liederen en de kiertan (meditatief zingen) deden het ongemak helemaal vergeten en brachten de inspiratie onstuitbaar op gang. De dinsdag nadien al kreeg ik een aantal brieven, kaartjes en telefoons van dankbare mensen. Laat ik er enkele zinnen uit sprokkelen. "Deze retraite was voor mij, zoals altijd, een oase. " "Hartelijk dank voor de zeer geslaagde retraite.

Voor mij is deze tot op heden het meest verhelderend geweest. Alsof een steen is weggerold. " Uit een drie bladzijden lange en goed geschreven brief; "Dit weekend was voor mij bijzonder zwaar, omdat ik voortdurend (vooral tijdens de kiertan) geconfronteerd werd met mijn verleden.

Mijn verleden is niet fraai... ...ik voelde me tijdens de oefenstonden die u en Siva gaven als een kind dat nog alles moet leren en gretig naar al die wijsheid luisterde, ik heb een enorme honger naar echte wijsheid." "Ik hen heel blij dat ik me liet overhalen naar de Yoga Retraite te gaan. Het was zonder overdrijving een openbaring, ik heb nu veel meer aan de wekelijkse Yogales en aan mijn oefening thuis. "

We zijn met de Yoga Retraites begonnen in 1968, de eerste maal met Swami Satchidananda in Drongen. We hadden in de beginperiode ook een aantal Yoga Retraites in een internaat in Aalst en in het klooster van de oblaten in Gijzegem, dat nu al vele jaren is afgebroken. Sedert de zeventiger jaren hadden we tweemaal per jaar een Yoga Retraite in de oude abdij van Drongen. Ik verloor al lang de tel. We deden

vanzelfsprekend heel wat ervaring op. Zelf heb ik geen enkele van al die retraites gemist. Ik miste zelfs geen enkel programma ervan.

De Yoga Retraite gaat natuurlijk over Yoga, de wetenschap die verlicht en verlost. Het woord retraite houdt in dat men zich terugtrekt uit de wereld. De oude abdij van Drongen is vanzelfsprekend óók de wereld, maar het is niet de wereld van elke dag. Je wordt er niet geconfronteerd met de mensen met wie je anders elke dag omgaat. Je kunt er alles wat je bezwaart en wat in zekere mate van je afhankelijk is, tijdelijk achter je laten. Het is de bedoeling dat je jezelf Ontmoet en dat je je vooral leert zien met andere ogen: niet zoals iedereen zichzelf ziet, maar jezelf in je diepste wezenlijke werkelijkheid. Met moeilijke medemensen, familieleden, buren, collega's enz. zit je nooit vierentwintig uur op vierentwintig opgescheept. Je kunt ze allen aten toe de rug toekeren. Maar jezelf kun je nooit de rug toekeren of ontvluchten. Je probeert het wel ijverig, maar dat lukt nooit. En het is mijn ervaring, na zo'n lange tijd met zoveel verschillende mensen te hebben omgegaan en gewerkt, dat het merendeel van de menselijke activiteiten, ook in Yoga, te maken heeft met die vlucht. Mensen doen of hun neus bloedt. Ze slapen, ze storten zich in eindeloze activiteiten of in ziekte of wat ook. En dat is een straat zonder einde. Ik denk hierbij aan Swami Vivekananda. Hij werd ooit achterna gezeten door een bende apen. Hij liep weg, maar ze bleven hem achtervolgen. Een oude monnik die onder een boom zat, riep: "Face the brutes! {Bied de woestaards het hoofd.)" Dat deed Vivekananda en de hele bende sloeg op de vlucht. In Yoga gaat het om de feitelijkheid van de dingen of om de Waarheid. En terecht zegt men dat hel dat is wat je vrij zal maken. Een discipel vroeg aan zijn Goeroe:

"Goeroedev kunt u me de duivel tonen?" De Goeroe antwoordde: "Kijk in de spiegel." "En kunt u me God tonen?"

En opnieuw was het antwoord: "Kijk in de spiegel." Dat is ook wat Gandhiji zei: "Er is geen andere duivel dan degene die woedt in het hart van de mensen. " En Goeroedev zei, als commentaar op eko devo sarva bhoeteshoe goedah (in alle wezens is één God verborgen), een uitspraak van de oepanishads: "God is in jou aanwezig als boter in melk, als vuur in hout, als olie in zaad, aldoordringend, wonderbaar, zuiver Aatman (Zelf). " De keuze is dus aan jou. Hoe wil je jezelf zien? Als daarop een wijs antwoord werd gegeven, moet het verlangen dat op die manier wordt uitgedrukt, worden verwerkelijkt. Daarvoor zijn allerlei methodes. Die moet men een kans geven door ze ook te beoefenen. Dat kun je niet leren aan de universiteit, maar je kunt het leren in de Yoga Retraite. Je moet er dan wel voor zorgen dat je niet de vergissing maakt te geloven dat de Yoga Retraite eindigt als we hem op zondag rond 16u besluiten: je moet hem meenemen naar huis, in je hoofd en in je hart. Niets is dan onmogelijk. "Moekam karoti vaachaalam pangoem la gayate girim, yat kripaa tam aham vande Paramananda Maadhavam. ", zegt de Yogaschrift. En die moet je op haar woord nemen. Het betekent: Ik vereer (vande) die Werkelijkheid, zoet als honing, door wier genade (kripaa) de stommen kunnen praten en de kreupelen bergen beklimmen. "

Swami Chidananda op bezoek

In onze maart-, april- en meinummers kon je de mededeling lezen dat Swami Chidananda ons in mei misschien een bezoek zou brengen. Parvati (Helene Rondou, Dilbeek), al vele jaren lang een toegewijde discipel van Swamiji, heeft een buitenverblijf in het zuiden van het land. Ze had tijdens haar bezoek aan India Swamiji uitgenodigd om er incognito te genieten van een onverstoorde rust. Dit bezoek zou volgen op Swami Chidananda's deelneming aan de jaarlijkse bijeenkomst van de Italiaanse Yogafederatie in Lucca.

Swamiji telefoneerde me begin van dit jaar en sprak me over zijn mogelijk bezoek aan België. Hij zei: "Het is ondenkbaar dat ik naar België kom en niet Aalst bezoek. " Als hij Parvati's uitnodiging had aanvaard dan zou hij ook voor twee, drie dagen naar Aalst zijn gekomen. Dit bezoek kon evenwel niet doorgaan. Drie mensen van bij ons besloten dan ook naar Assisi, het land van Sint-Franciscus, te reizen voor de Internationale Yoga Retraite van 2 tot 7 mei waaraan Swamiji wellicht zou deelnemen. Deze Yoga Retraite werd georganiseerd door discipelen van Anandamayi Ma wier geboortedag in mei wordt gevierd. We waren, te midden van velden, bossen en weiden, gelogeerd op 6 km van Assisi. Swamiji kwam tijdens die week viermaal naar het programma. Hij zei nogal nadrukkelijk dat dit zijn laatste bezoek aan het Westen was. 'Ik zei dit tien jaar geleden ook al" sprak hij, "maar in die lijd was het mijn geest die het zei en die kon ik negeren, nu is het echter dit lichaam dat het zegt en dat kan ik niet negeren." Swamiji wordt immers in september 83 jaar en er komt een tijd, in ieders leven, dat het lichaam gewoon dienst begint te weigeren.

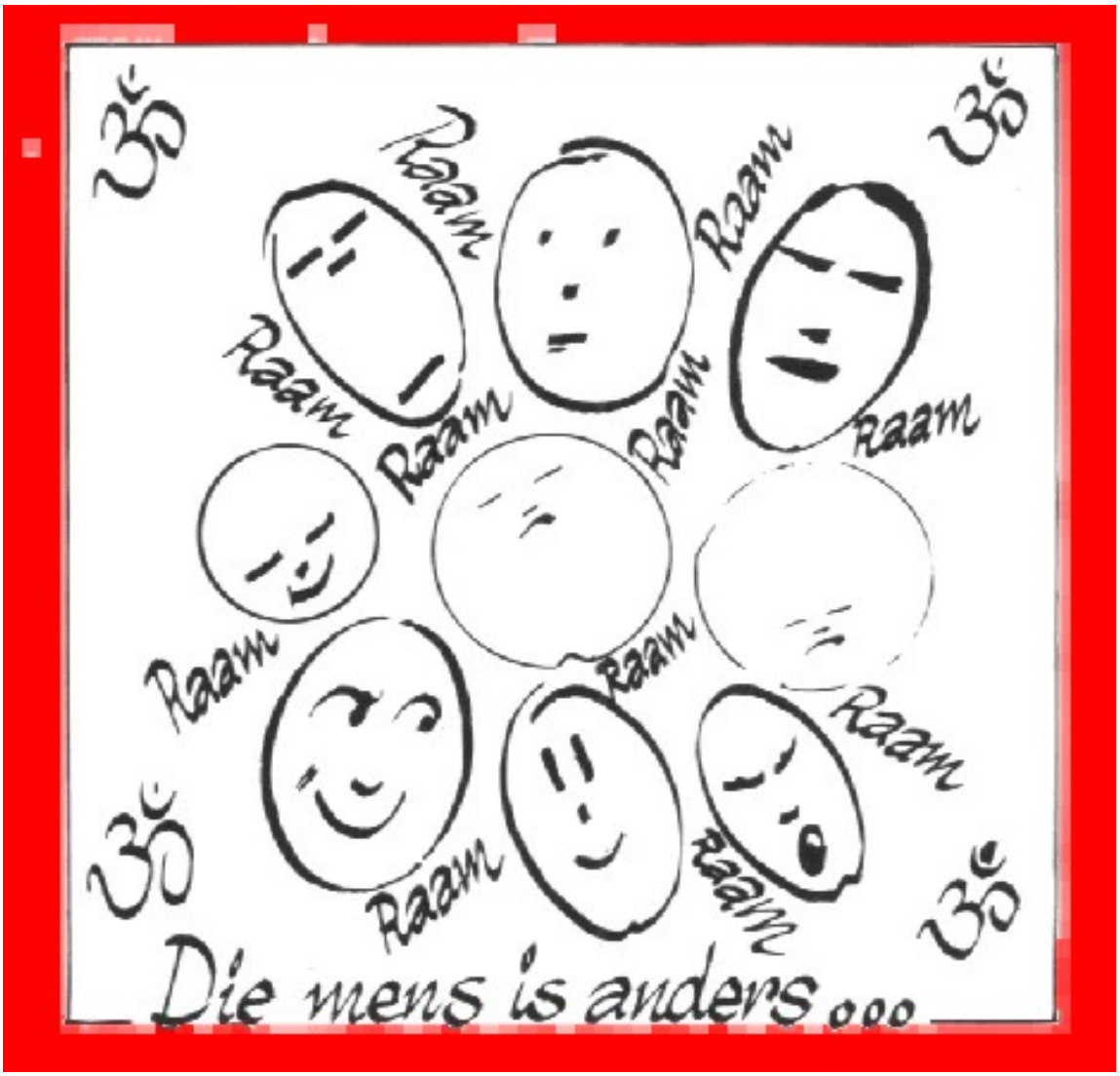
Op zondag 4 mei om l lu30 kregen we Swamiji een eerste maal te zien. Hij zong om te beginnen een lied in het Hindi: Prema moedita manase kaho {herhaal met een geest vol van liefde en mededogen). "Dit is een lied met instructies", zei hij. "De belangrijkste instructie is: herhaal de naam van Raama (de Ultieme Werkelijkheid). Dat zal je in slaaf stellen met gemak de oceaan van wedergeboorte over te steken. De Naam is alles. Toegewijden ervaren hem in hun hart." Het tweede lied dat hij zong was Swami Sivananda's Song of the immanence of Ram, Lied van de Aldoordringendheid van Raama. "Dit lied zegt alles over de alomtegenwoordigheid van Raama", zei hij. "Hij is overal, aldoordringend, alvol. In vergelijking mei de melkweg verzwinden onze zon en deze wereld in lief niets. Maar in vergelijking met die Ultieme Werkelijkheid verzwindt de melkweg in het niets. Wees in aanwezigheid van die Werkelijkheid de genade ervan waardig. Maak je gedachten en je daden goed en subliem. Dit was de kleine prasaad (offergave) van Goeroedev via Swami Chidananda. Dit bezoek is mijn afscheidsbezoek. Dit was immers het laatste van mijn bezoeken aan het Westen. "

Op dinsdag 4 mei kwam Swamiji om l8u 15. Hij zei ongeveer het volgende: "Gezegend, onsterfelijk Aatman (Zelf), stralende zielen, die tijdelijk belichaamd zijn op deze wereld. Op het programma staat dat deze Yoga Retraite de uitkomst is van de zegen van Sint-Franciscus, de genade van de zalige moeder Anandamayi Ma en de beste wensen van Swami Chidananda. Dit betekend dat jullie drievoudig gezegend zijn. Het spreekt immers vanzelf dat de beste wensen van Swami Chidananda de meest uitgelezen Goeroe kripaa of genade van Goeroedev Swami Sivananda omvatten. Wat immers uit deze mond komt, heeft zijn bron in Goeroedev. Swami Chidananda is er slechts om jullie te dienen. De factor van Goeroedevs genade werd niet vermeld. De mensen die de uitnodiging opstelden hadden darshan van Ma (zagen Anandamavi

Ma). Ze luidden niet datzelfde geluk wat Goeroedev betreft. Om die reden vulde ik die ontbrekende kleine factor aan, want al is hij klein, hij is toch ook groot. Bovendien hebben jullie ook Sint-Franciscus niet gezien. Hij werd echter tot leven gebracht door ontelbare werken over zijn leven, die hem tot een tastbare, levende werkelijkheid maakten, zoals dat ook hèt geval is met Shrie Krishna en Ramakrishna, die tot ons kwam door de inspirerende werken van Swami Vivekananda en andere discipelen van die grote wijze. De belangrijkste idee om te onthouden is dat jullie ontvangers zijn van de zegen van Sint-Franciscus, de genade van Ma en de beste wensen van Swami Chidananda en dus ook van Goeroedevs zegen. Dat moeten jullie tonen in jullie leven, zodat mensen denken:

'Die persoon is anders. Ik zie in hem of haar iets wat ik niet in anderen zie.' Deze speciale eigenschap vat goed samen wat spiritualiteit betekent. Wat de grote wijzen onderscheidt is de kwaliteit van Bewustzijn. Het Zelf is goddelijk. '

Op woensdag 5 mei kwam Swamiji om 19u. Hij ging niet vooraan op het speciaal voor hem gebouwde podium zitten, maar te midden van ons om te informeren naar oude bekenden, naar onze familie enz., voor een vriendschappelijke babbel dus, goed voor het hart en de geest.

Op donderdag 6 mei kwam Swamiji om 12ul0. Hij vertelde over Goeroedev, diens intense inspanningen in de twintiger jaren om de verlichting te bereiken en over zijn werk, het stichten van The Divine Life Society, over de talrijke boeken die hij schreef, over de meest opvallende eigenschap van Goeroedev, namelijk dat hij altijd, in alle omstandigheden, in "perfect joy" volmaakte vreugde verkeerde. Swamiji's gezicht straalde.

Deze ogenblikken alleen al doen de tweemaal achttien uren trein en het uitgegeven geld in het niets verdwijnen.

N.

In het hindoeïsme waren de mensen verdeeld in vier kasten: de priesterklasse, beleidsmensen, handelaars en dienaren. Brahmanen behoren tot de priesterklasse. Ze waren de behoeders van de schriften. Ze deden ook wat priesters in alle religies doen. Ook wij kenden in onze geschiedenis een dergelijke verdeling van de maatschappij. Vóór de boekdrukkunst werd uitgevonden, waren de priesters oppermachtig. Ze bezaten een kennis die belangrijk was voor de hele maatschappij. Hun macht was gebaseerd op kunnen lezen en schrijven. Toen kregen de mensen te lijden van allerlei invallen. Er werden burchten gebouwd en degenen die goed waren met wapens begonnen zich verdienstelijk te maken door bescherming te bieden. Op die manier verwierven ze geleidelijk aan een grote macht. De boekdrukkunst bracht de kennis in het bereik van iedereen. De geestelijkheid verzette zich dan ook heftig tegen die nieuwe ontwikkeling. Er was een voortdurende strijd om de macht tussen de kerk en de koningen. Toen Napoleon bijvoorbeeld tot keizer moest worden gekroond, griste hij de kroon uit de handen van de bisschop en zette hem zelf op zijn hoofd.

Toen de bevolking aangroeide, ontstond er een tekort aan allerlei goederen. Avonturiers begonnen de wereld te verkennen en zo kwam een derde stand tot bloei en dat waren de kapitalisten. In de twintigste eeuw liet de vierde kaste zich gelden. Degenen die hun brood moesten verdienen met hard werken, begonnen naar de macht te dingen. De revolutie in Rusland deed koningen en geestelijkheid in de heel Europa schrikken en beven. Ze hebben met zijn allen dan ook niet stil gezeten om de boeman ten val te brengen.

Ondertussen zijn we in onze tijd beland. De macht is nu in de handen van degenen die het geld hebben en de media controleren.

Het kastensysteem heeft in India eeuwen lang goed gefunctioneerd. Het begon te degenereren toen het principe van kaste door aanleg werd vervangen door kaste door geboorte. Het kastenstelsel werd officieel afgeschaft onder invloed van Mahatma Gandhi. Het is een opmerkelijk feit dat de grote hervormers in het hindoeïsme uit niet-brahmaanse kasten kwamen. Raama, Boeddha en Krishna waren bijvoorbeeld kshatriyas: ze behoorden tot de tweede kaste.

Brahmanen worden verondersteld een spiritueel leven te leiden. Alcohol mogen ze bijvoorbeeld niet gebruiken. In de Mahaabhaarata vond ik een verhaal dat vertelt waarom brahmanen niet drinken (Aadi Parva, hoofdstuk 76, vers 57 en volgende). Ik heb het ooit wel eens verteld in een Satsang. Mensen vragen me dan soms het voor hen op te schrijven. Een Yogaleraar zei me kort daarop dat hij geprobeerd had het verhaal ergens te vertellen, maar dat "hij de draad was kwijt geraakt". Ik heb hem dan beloofd het op papier te zetten en belofte maakt schuld. Ik ben blij hier, veel te lang na mijn belofte, die schuld eindelijk

te kunnen inlossen. De wijzen van weleer, die hun wijsheid vereeuwigden door ze in de vorm van verhalen te gieten, waren niet gespeend van humor. Ze bezaten ook een ongebreidelde fantasie. Hun verhalen bevruchtten de kunst, ze beïnvloedden de taal en de zeden. En ze hebben me menig prettig uur bezorgd. Ik hoop nu van jou hetzelfde.

N.

In de dagen van weleer werden door devas (goden) en asoeras (demonen) grote veldslagen geleverd om de heerschappij over de drie werelden. Gedreven door het verlangen naar de overwinning, stelden de goden Brihaspati aan als hun offerpriester. Hun tegenstrevers, de demonen, stelden Shoekra aan. Tussen deze twee brahmanen bestond een grote opschepperige rivaliteit. Shoekra bezat de geheime kennis om de demonen die door de goden waren gedood weer tot leven te wekken. En weer tot leven gewekt, bevochten ze de goden opnieuw. Ook de demonen doodden vele goden. Maar ook al was Brihaspati zeer geleerd, de kennis om de doden weer tot leven te wekken, bezat hij niet. Zeer beangst, zochten de goden Kacha op, de oudste zoon van Brihaspati. Ze legden hem hun probleem voor en vroegen hem het geheim om de doden tot leven te wekken aan Shoekra, de priester van de demonen, te ontfutselen.

"u bent jonger dan Shoekra", zeiden ze, "u kunt hem dus vereren. U kunt ook Devayaanie, de lievelingsdochter van die wijze, vereren. U kunt hen beiden voor u winnen. Niemand anders is daartoe in staat."

Kacha begaf' zich naar het hof van koning Vrishaparva, de koning van de stad van de demonen. Toen hij daar aan het hof Shoekra ontwaarde, sprak hij tot hem: "Vereerde Heer, ik kom om door u te worden aanvaard als discipel. Ik ben de kleinzoon van rishi Angiras (rishi: een ziener of wijze) en de zoon van Brihaspati. Mijn naam is Kacha. U aanvaardend als mijn grote voorganger, zal ik gedurende duizend jaar brahmacharya {celibaat} beoefenen. Beveel me."

Shoekra sprak: "Kacha, wees welkom. Ik aanvaard je woorden en zal je, uit eerbied voor Brihaspati, behandelen met respect." Kacha legde zijn gelofte van kuisheid af en begon zijn leraar Shoekra en diens dochter, Devayaanie, te vereren.

Elke dag behaagde hij de jeugdige Devayaanie met gezang, dans en muziek, met bloemen en vruchten. Hij diende haar als een gehoorzame dienaar. Devayaanie zong voor hem en behaagde hem met minzaam gedrag.

Toen vijfhonderd jaar voorbij waren gegaan, kwamen de demonen erachter wat hij van plan was. Op zekere dag zagen ze hem alleen toen hij het vee van zijn leraar aan het hoeden was. Ze doodden hem, hakten zijn lichaam aan stukken en voedden er de jakhalzen en de wolven mee. Het vee keerde die avond alleen terug.

Devayaanie zei tegen haar vader: "O vader, het avondvuur werd ontstoken. De koeien keerden terug, maar zonder Kacha. Het is duidelijk dat hij werd gedood. Weet dat ik zonder hem niet wil leven." Shoekra antwoordde: "Ik zal hem weer tot leven wekken." Met behulp van de wetenschap sanjievanie riep hij Kacha tot zich. Kacha verscheen vreugdevol, de lichamen verscheurend van de roofdieren die hem hadden verslonden.

Op een andere dag werd Kacha door Devayaanie naar het woud gestuurd om bloemen te plukken. Opnieuw werd hij gedood door de demonen. Ze vermaalden zijn lichaam tot poeder en vermengden het met het water van de oceaan.

Opnieuw zette Devayaanie haar vader ertoe aan Kacha tot leven te wekken.

De demonen doodden hem een derde maal. Ze verbrandden zijn lichaam en mengden de as door wijn, die ze Shoekra aanboden. Ditmaal probeerde Shoekra zijn dochter ervan te overtuigen dat het nutteloos was Kacha tot leven te wekken. "Hij wordt telkens weer gedood", zei hij. Devayaanie was echter onverzettelijk en dreigde ermee te vasten en Kacha in de dood te volgen. Geroerd door haar woorden, riep Shoekra Kacha opnieuw tot zich. Maar Kacha antwoordde vanuit de maag van Shoekra dat hij niet te voorschijn kon komen zonder Shockra's dood te veroorzaken.

Shoekra vroeg: "O brahmaan, hoe kom jij in mijn buik terecht?" Kacha antwoordde: "Door uw genade liet mijn geheugen me niet in de steek en herinner ik me alles wat me overkwam. Ook mijn ascetische gaven werden niet vernietigd. Daardoor ben ik in staat deze verschrikkelijke pijn te dragen. O zoon van Kavi, ik werd gedood door de demonen. Mijn lichaam werd verbrand en de as werd in uw wijn gedaan."

Shoekra sprak tot zijn dochter: "O Devayaani, wat kan ik nu nog voor je doen? Kacha kan alleen tot leven worden gewekt als ik sterf, want om te voorschijn te komen, moet hij mijn buik openrijten." Devayaanie antwoordde: "Uw en Kacha's dood zijn even verschrikkelijk voor mij. De dood van Kacha zal mijn dood betekenen en ook als u sterft, wil ik niet langer leven."

Shoekra sprak: "O zoon van Brihaspati, dat Devayaanie je zozeer aanbidt, bekroont je met succes. Aanvaard van mij de wetenschap om iemand tot leven te wekken. Niemand komt levend uit mijn buik, maar een brahmaan mag niet worden gedood. Kom terug tot leven, mijn zoon. Met de kennis die je van mij nu ontvangt, moetje, wanneer je werd bevrijd, handelen op een dankbare manier."

Nadat hij van zijn leraar het zo begeerde geheim had ontvangen, deed Kacha de buik van Shoekra openbarsten en kwam hij te voorschijn, zoals de volle maan bij het vallen van de nacht. Hij zag het stoffelijk overschot van zijn leraar liggen als een hoop ascetische deugden en geleerdheid.

Kacha wekte hem tot leven en sprak: "Ik beschouw u, die de ambrosia van de kennis in mijn oren goot, als mijn vader en mijn moeder. Wie dankbaarheid kent. kan zijn leraar nooit kwaad berokkenen."

Omdat hij werd misleid toen hij onder invloed was van alcohol en hij zich de verschrikkelijke gevolgen daarvan herinnerde, zoals het verlies van bewustzijn, stond Shoekra, toen hij voor zich de aantrekkelijke Kacha zag staan, toornig op en met het verlangen een verandering teweeg te brengen in de gewoonten van brahmanen, sprak hij: "De ellendige brahmaan die voortaan niet aan de verleiding zal kunnen weerstaan en zich aan drank te buiten zal gaan, zal worden beschouwd als iemand die de zonde van het doden van een brahmaan heeft begaan. Hij zal worden geminacht op deze wereld en ook in de volgende. Ik stel dit als een beperking aan het gedrag van brahmanen, die overal geldt.

Laat het worden gehoord door eerlijke mensen, door brahmanen, door de goden en door al degenen die hun meerderen eren."

ONDERDEEL 02 / 02

Oktober 1999 02

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Vertaling van Swami Sivananda's

"Steps to Self-realisation"

vervolg

ZUIVER BEWUSTZIJN

Zuiver Bewustzijn is Brahman of het Absolute.

Zuiver Bewustzijn is absoluut Bewustzijn.

Het is Bewustzijn per se.

Er is geen denken in zuiver Bewustzijn.

Je kunt dit moeilijk bevatten.

Er is geen spel van de zinnen in zuiver Bewustzijn.

Het is lichamelijk noch mentaal bewustzijn.

Er is daar zien noch horen.

Er is daar geen waarneming.

Het is een massa van wijsheid.

Het is Bhoema of het Oneindige,

Waarin er ziener noch kenner is.

Het is het Ding-op-zich.

Het is zuiver Zelfbewustzijn,

Voorbij het bereik van zinnen, geest en intellect.

De ego-zin is hier absoluut dood.

Braahmisch Bewustzijn schittert uit zichzelf,

In zijn eigen oorspronkelijke luister.

BRAHMAN IS ONGEHECHT

De wind voert stank en aroma mee,

Maar wordt er niet door aangetast.

Evenmin wordt Brahman (het Absolute) geraakt

Door het plezier en de pijn van dit zintuiglijk heelal.

De zon is de voorzittende godheid van het oog,

Maar wordt niet aangetast door ziekten van het oog.

Ze werpt haar licht op vuil, alsook op mooie dingen,

Maar wordt daar niet door aangetast.

Zo wordt ook Brahman niet aangetast

Door goed en kwaad, plezier en pijn.

Vuur is vormloos, maar het neemt de vorm aan

Van de voorwerpen die het verbrandt.

Het wordt door deze vormen niet aangetast.

Dat is ook het geval met Brahman.

BRAHMAN IS KLEURLOOS

In de gemanifesteerde wereld van namen en vormen

Zijn kleur, gestalte, grootte en verscheidene klanken

Noodzakelijk om voorwerpen te onderscheiden,

Maar Brahman of het Absolute is één homogene essentie

Van zaligheid, vrede en wijsheid.

Het is zonder delen en ondeelbaar.

Het is overal hetzelfde.

Het is oneindig en onbeweeglijk

En dus is Het kleurloos, vormloos en gestalteloos.

OCEAAN ZONDER OPPERVLAKTE EN STRAND

Brahman of het Absolute is een oceaan (van Bewustzijn)

Zonder oppervlakte en strand.

Brahman is de Kenner, Ziener

En is altijd het getuigende Subject.

Er is geen andere ziener dan Dat.

Er is geen andere luisteraar dan Dat.

Er is geen andere kenner dan Dal.

Het is de Luisteraar in alle oren.

Het is de Ziener in alle ogen.

Het is de Denker in alle geesten.

KNIPOOGLOZE STAAT

Vissen knipperen niet met de ogen.

Devas of hemelse wezens knipperen niet met de ogen.

Veel knipperen met de ogen wijst op

Rusteloosheid van de geest.

Wanneer de geest rustig wordt,

Stopt het knipperen.

Brahman is zonder ogen en knipperen.

Het is een belichaming van vrede.

Bereik de knipoogloze staat van Brahmanschap,

Waarin de geest versmelt met Brahman.

ZIJN IS WETEN

Zuiver Bewustzijn is het Absolute.

Het Absolute is oneindigheid.

Oneindigheid kan geen vorm hebben.

Het kan dus nooit een object van waarneming

Worden zoals een mango.

Het is zonder weerga.

Bestaan is Bewustzijn.

Zijn is Weten.

KENNIS IS ZIJN

Kennis is geen daad.

Het is geen proces.

Het is Zijn of zuiver Bewustzijn.

Het is tegengesteld aan actie of karma.

Het is een vijand van actie.

De wereld is worden.

Hij is een proces.

ACTIE EN KENNIS

Het zijn tegenstellingen zoals duisternis en licht.

Om een daad te stellen is een doener nodig.

Hij moet zich van de ene plaats naar de andere begeven.

Om een plaats te bereiken moet hij zich verplaatsen.

Er moet ruimte zijn.

Hij wil iets verkrijgen.

Hij heeft een begeerte.

Het voorwerp blijft buiten hem.

Maar in kennis is er geen beweging.

Hij moet zich niet verplaatsen.

Hij kan zichzelf benaderen terwijl hij op één plaats zit.

Het Zelf is overal.

Hij moet gewoon de sluier wegnemen.

Hij moet alleen Zelfbewustzijn hebben.

Wanneer hij diep slaapt,

Moet hij gewoon wakker worden

Om zich bewust te zijn van zichzelf.

Zo moet hij ook ontwaken

Uit zijn onwetendheid betreffende het Zelf,

Om zich bewust te zijn van het Zelf.

Wat wordt bereikt door een inspanning

Is altijd vergankelijk.

Actie en kennis zijn dus onverenigbaar.

DE LOOCHENAAR IS BRAHMAN

Wie het Brahman of het Absolute loochent,

Loochent zichzelf.

Hij bestaat niet,

Maar hij voelt: "Ik besta."

Zo bestaat ook Brahman.

Brahman is absoluut Bestaan.

Sommigen zeggen: "Er is slechts niet-bestaan."

Maar wie ervaart dit niet-bestaan?

Wie is de getuige van dit niet-bestaan?

Ik zeg: die Getuige of Ervaarder,

Die Loochenaar is Brahman.

HET OVERBLIJFSEL IS BRAHMAN

Je kunt alle gebouwen vernielen,

Maar je kunt de ruimte of de ether niet vernielen.

Je kunt alle namen en vormen ontkennen of negeren,

Met de neti-neti-doctrine (niet dat, niet dat),

Maar je kunt Brahman of het Absolute, het Substraat,

Niet uitschakelen.

Wat overblijft of shesha na de negatie of ontkenning

Is Brahman of het Eeuwige.

Dat zijt gij: Tat tvam asi, O Raama!

HOOFDSTUK DRIE

AATMAA

WAT IS AATMAA?

Aatmaa is je meest innerlijke, onsterfelijke Zelf.

Het is de steun van de geest, het lichaam,

De praana en de zinnen.

Het is het substraat van deze wereld.

Je verwerft alles door Aatmaa te verwerkelijken:

Aapnoti sarvam!

Dat wat alles doordringt is, Aatmaa.

Dat wat alles opslorpt is, Aatmaa.

Dat wat alles geniet is, Aatmaa.

Dat wat van alles de essentie is, is Aatmaa.

Dit zijn de betekenissen van

Aatma shabdha (het woord Zelf).

AARD VAN HET ZELF

Je Innerlijke Zelf is zoals de oceaan,

Diep en onpeilbaar.

Je Aatmaa is zoals de ether,

Subtiel, smetteloos en aldoordringend.

Je Zelf is zoals de zon,

Zelflichtend en schitterend.

Je Aatmaa is zoals de Himalayas,

Bewegingloos, machtig en vast.

HET ONSTERFELIJKE ZELF

De bron van deze wereld, geest, praana en de zinnen,

De moederschoot van de Vedas en alle Schriften,

De Heer van alle devas en de wereld,

De oude Poeroesha van de Oepanishads,

Verheven boven de drie tijden,

Van wie tijd en ruimte afhangen,

Die subtieler is dan het subtielste,

Die groter is dan het grootste,

Hem ken ik als mijn Aatmaa of Zelf,

Onsterfelijk, schitterend en smetteloos.

JIEVA IS DENKBEELDIGE SCHIJN

Een onsterfelijk wezen kan

Nooit een sterfelijk wezen worden.

Een ongeboren wezen kan

Nooit een geboren wezen worden.

Een onveranderlijk wezen kan

Nooit een veranderlijk wezen worden.

Mocht het een sterfelijk, veranderlijk wezen worden,

Dan zou het zijn onsterfelijkheid verliezen.

Het zou dan niet langer Brahman of het Absolute /ijn.

Brahman werd dan ook nooit een jieva (individuele ziel).

Jicva is slechts denkbeeldige schijn.

In werkelijkheid zijn er jieva noch de wereld.

Ajaati vaada (doctrine van niet-evolutie)

Alleen is de waarheid.

Alleen Brahman. het Absolute, bestaat.

JIEVA SHRISHTI IESHVARA SHRISHTI

God schiep de mens.

"Hij is mijn oom. Zij is mijn zuster."

Dit is jieva shrishti (schepping door de mens).

God schiep bomen.

"Dit mijn tuin. Dat is mijn bos."

Dit is jieva shrishti.

God schiep de aarde.

"Dit is mijn eigendom. Dit is mijn huis."

Dit is jieva shrishti of schepping door de mens.

Jieva shrishti bindt een mens aan dit samsaara.

Hij sterft en wordt telkens weer geboren.

Ieshvara shrishti (schepping door God) is heilzaam.

Vuur verdrijft koude, water lest dorst.

Geef je eigen shrishti op.

Die gehechtheid verwekt

En wees altijd vol van zaligheid.

wordt vervolgd